

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Gdańsk, 27 maja 2019 r.

RGD-430/1/18/PSz

DECYZJA NR RGD- 2/2019
(wersja BIP)

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2019 r. poz. 369), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, wszczętego z urzędu przeciwko **Helikon Operator spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Mrzeżynie**

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

I. na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się na Helikon Operator spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Mrzeżynie karę pieniężną** w wysokości 5.000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych zł), stanowiącą równowartość 1162,75 euro (słownie: tysiąc sto sześćdziesiąt dwa euro siedemdziesiąt pięć eurocentów), za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 tej ustawy w wezwaniach Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: 14 lipca 2017 r. oraz 26 września 2017 r. w postępowaniu wyjaśniającym prowadzonym pod sygn. akt RGD-405-14/17/PSz,

II. na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.) w zw. z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów postanawia się obciążyć **Helikon Operator spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Mrzeżynie** kosztami postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej w wysokości (...) zł (słownie: (...) złote) oraz zobowiązać do ich zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

- [1] Postanowieniem z 17 lipca 2017 r. sygn. akt RGD-405/14/17 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu) wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające, w celu wstępnego ustalenia, czy w zakresie działalności prowadzonej przez przedsiębiorcę Helikon Operator spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Mrzeżynie (dalej również: **Przedsiębiorca** lub **Spółka**), wpisaną do rejestru przedsiębiorców pod nr KRS: 602293, posiadającą REGON: 363729978 (a także przedsiębiorcę **Webglobal Ltd** z siedzibą w Londynie, zarejestrowanej w rejestrze przedsiębiorców Wielkiej Brytanii (*Companies House*) pod numerem 08256680), nie doszło do naruszeń, które mogą zostać uznane za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2019 r. poz. 369) (dalej: u.o.k.k.), lub stanowić naruszenie zakazu o którym mowa w art. 23a u.o.k.k.
- [2] W związku z nieudzieleniem przez Przedsiębiorcę informacji żądanych w ww. postępowaniu na podstawie art. 50 ust. 1 u.o.k.i.k., postanowieniem z 8 marca 2018 r. Prezes Urzędu

wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej. Korespondencja zawierająca przedmiotowe postanowienie o wszczęciu postępowania wraz z wezwaniem do ustosunkowania się do stawianych przez Prezesa Urzędu zarzutów zostały zwrócone nadawcy 3 kwietnia 2018 r. z adnotacją: „nie podjęto w terminie”. Postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej zostało sprostowane postanowieniem nr 3 z 15 stycznia 2019 r. w następujący sposób: w treści sentencji postanowienia o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej słowa „RDG-405/14/16/PSz” zastąpiono słowami „RDG-405/14/17/PSz”.

[3] Prezes Urzędu zaliczył w poczet dowodów w niniejszym postępowaniu, powiadamiając o tym Przedsiębiorcę pismem z 15 stycznia 2019 r., materiał postępowania wyjaśniającego o sygn. akt RGD-405/14/17 w postaci:

1. wezwania Prezesa Urzędu z 14 lipca 2017 r. wraz z potwierdzeniem nadania,
2. wezwania Prezesa Urzędu z 26 września 2017 r. wraz z potwierdzeniem nadania,
3. koperty adresowanej do spółki Helikon Operator sp. z o.o. z siedzibą w Mrzeżynie zawierającej wezwanie Prezesa Urzędu z 26 września 2017 r. zwróconą Prezesowi Urzędu 24 października 2017 r.

[4] Pismem z 27 marca 2019 r. Prezes Urzędu zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania w sprawie nałożenia na Helikon Operator spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Mrzeżynie kary pieniężnej, w związku z nieudzieleniem informacji żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w postępowaniu wyjaśniającym prowadzonym w sprawie sygn. RGD-405/14/17/PSz.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

[5] Spółka Helikon Operator sp. z o.o. z siedzibą w Mrzeżynie jest wpisana do rejestru przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie, XIII Wydział Gospodarczy KRS pod numerem KRS: 0000602293, NIP: 8571920815, REGON: 36372997800000. W ramach tej działalności Przedsiębiorca prowadzi sprzedaż detaliczną produktów elektronicznych, elektrotechnicznych, urządzeń domowych, sprzętu sportowego, RTV, AGD, a także pojazdów mechanicznych za pośrednictwem strony internetowej www.skleptus.pl.

[6] Adresem Spółki ujawnionym w Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego w dniu wysłania wezwania z 26 września 2017 r. była: ul. Trzebiatowska 19, 72-330 Mrzeżyno. Niniejszy adres nie uległ zmianie do dnia wydania przedmiotowej decyzji.

[7] W toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego, mającego na celu wstępne ustalenie, czy w zakresie działalności prowadzonej przez przedsiębiorcę Helikon Operator spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Mrzeżynie, wpisaną do rejestru przedsiębiorców pod nr KRS: 602293, posiadającą REGON: 363729978 (a także przedsiębiorcę **Webglobal Ltd** z siedzibą w Londynie, zarejestrowanego w rejestrze przedsiębiorców Wielkiej Brytanii (*Companies House*) pod numerem 0825668), nie doszło do naruszeń, które mogą zostać uznane za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ust. 1 u.o.k.k., lub stanowić naruszenie zakazu o którym mowa w art. 23a u.o.k.k., Prezes Urzędu skierował do Przedsiębiorcy dwa wezwania o sygnaturze RGD.405-14/17/PSz na podstawie art. 50 ust. 1 u.o.k.i.k.

[8] Pismem z 14 lipca 2017 r. Prezes Urzędu wezwał Przedsiębiorcę, wyznaczając 14-dniowy termin, do:

1. wskazania daty faktycznego rozpoczęcia działalności,

2. przedstawienia wzorców umownych wykorzystywanych w obrocie z konsumentami, w szczególności regulaminu sklepu internetowego skleptus.pl, wraz z informacją o sposobie doręczenia ich konsumentowi.
3. udzielenia informacji na temat ilości umów zawartych z konsumentami w latach 2014-2017,
4. udzielenia informacji na temat złożonych przez konsumentów w latach 2014 - 2017 oświadczeń o odstąpieniu od umowy oraz informacji o sposobie potraktowania przez przedsiębiorcę tych oświadczeń,
5. udzielenia informacji na temat ilości reklamacji oraz skarg składanych przez konsumentów w latach 2014 - 2017, wskazania kwestii będących ich przedmiotem oraz informacji o sposobie ich załatwienia,
6. udzielenia informacji odnośnie wykorzystywanych przez przedsiębiorcę sposobów pozyskiwania klientów. W odpowiedzi należało wskazać przede wszystkim:
  - formy akwizycji, a także
  - treść stosowanych w latach 2015-2016 materiałów reklamowych,
  - wyjaśnić w jaki sposób i przy użyciu jakich środków były one rozpowszechniane,
7. wyjaśnienia zależności pomiędzy Przedsiębiorcą a Webglobal Ltd z siedzibą w Londynie, ujawnioną na stronie skleptus.pl jako „twórca systemu sprzedaży”.

[9] W wezwaniu Prezes Urzędu pouczył Przedsiębiorcę, że w przypadku nieudzielenia informacji albo udzielenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 u.o.k.i.k. może nałożyć na nich karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro. Wezwanie zostało doręczone w dniu 24 lipca 2017r. (dowód: pismo z 14 lipca 2017r. wraz z potwierdzeniem nadania k. 31-33 akt).

[10] Pomimo upływu wyznaczonego terminu Przedsiębiorca nie odpowiedział na wezwanie. Prezes Urzędu wystosował ponowne wezwanie do Przedsiębiorcy pismem z 26 września 2017 r., w którym poinformował o treści art. 50 u.o.k.i.k. oraz wezwał do przedstawienia informacji objętych wezwaniem z 14 lipca 2017 r., wyznaczając 7-dniowy termin na udzielenie odpowiedzi. Pismo zostało zwrócone z adnotacją: „nie podjęto w terminie” (dowód: pismo z 26 września 2017 r. z potwierdzeniem nadania; koperta adresowana do spółki Helikon Operator sp. z o.o. z siedzibą w Mrzeżynie zawierająca wezwanie Prezesa Urzędu z 26 września 2017 r. zwróconą Prezesowi Urzędu w dniu 24 października 2017 r - k. 34-36 akt). Przedsiębiorca nie udzielił odpowiedzi na wezwanie.

[11] Uwzględniając powyższe, postanowieniem z 8 marca 2018 r., Prezes Urzędu wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 u.o.k.i.k. (dowód: postanowienie z 8 marca 2018 r. - k. 1-2 akt).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

[12] Zgodnie z art. 50 ust. 1 u.o.k.i.k., przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Ust. 2 art. 50 ustawy stanowi, że żądanie takie powinno zawierać:

- 1) wskazanie zakresu informacji;
- 2) wskazanie celu żądania;
- 3) wskazanie terminu udzielenia informacji;
- 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

- [13] Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes Urzędu zwróci się z ww. żądaniem jest przekazanie informacji w sposób pełny. Informacje te powinny być prawdziwe i rzetelne oraz przekazane w terminie wskazanym przez Prezesa Urzędu. Przepisy u.o.k.i.k. kładą nacisk przede wszystkim na przydatność żądanych przez Prezesa Urzędu informacji na potrzeby prowadzonego przez niego postępowania (*por. E. Modzelewska-Wąchal. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz. Warszawa 2002r., str. 339- 340; wyrok Sądu Antymonopolowego z 19 listopada 1992r. sygn. akt XVII Amr 24/92*).
- [14] Żądanie udzielenia informacji skierowane przez Prezesa Urzędu w trybie art. 50 ust. 1 u.o.k.i.k. jest wiążące dla adresata (przedsiębiorcy). Ustalenie, czy określona informacja lub dokument są konieczne do realizacji zadań Prezesa Urzędu należy przy tym do tego organu. Oznacza to, że przedsiębiorca nie może odmówić udzielenia żądanej informacji nawet gdy uważa, iż nie jest ona konieczna dla Prezesa Urzędu (*por. np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2016r. sygn. akt VI ACa 630/15 oraz orzecznictwo i stanowiska tam powołane*). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004r. sygn. akt III SK 31/2004 stwierdził, że obowiązek udzielania informacji jest możliwy do zrealizowania tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy wymienione w art. 45 ust. 2 (obecnie w art. 50 ust. 2) u.o.k.i.k.
- [15] Należy jednocześnie zauważyć, że z uprawnienia do żądania od przedsiębiorcy informacji Prezes Urzędu może skorzystać zarówno w toku postępowania antymonopolowego, postępowania w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, jak i postępowania wyjaśniającego. Obowiązek, o którym mowa w art. 50 ustawy, dotyczy nie tylko przedsiębiorców będących stroną postępowania. Działając na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy Prezes Urzędu może zobligować do udzielania mu informacji każdy podmiot mający status przedsiębiorcy (*por. np. powołany powyżej wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2016r. sygn. akt VI ACa 630/15*).
- [16] Art. 4 pkt 1 u.o.k.i.k. w brzmieniu obowiązującym od 30 kwietnia 2018 r. stanowi, że ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. poz. 646). Przepis ten został zmieniony przez art. 123 ustawy z dnia 6 marca 2018r. Przepisy wprowadzające ustawę Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej (Dz.U. z 2018 r. poz. 650). Art. 196 ww. ustawy stanowi jednak, że do postępowań w sprawach przedsiębiorców wszczętych na podstawie przepisów dotychczasowych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy Prawo przedsiębiorców, stosuje się przepisy dotychczasowe. Zważywszy na powyższe oraz fakt, że postępowanie w sprawie nałożenia kar pieniężnych na Przedsiębiorców wszczęto postanowieniem z dnia 8 marca 2018 r., w niniejszej sprawie zastosowanie ma art. 4 pkt 1 u.o.k.i.k. w brzmieniu obowiązującym do 29 kwietnia 2018 r. Przepis ten odwołuje się do definicji przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, zgodnie z którymi za przedsiębiorcę uznaje się m.in. osobę prawną. (art. 4 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej). Helikon Operator sp. z o.o. z siedzibą w Mrzeżynie jest wpisana do rejestru przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie, XIII Wydział Gospodarczy KRS pod numerem KRS: 000060229, jest tym samym przedsiębiorcą w rozumieniu u.o.k.i.k. Spoczywa zatem na niej obowiązek przekazywania wszelkich niezbędnych informacji i dokumentów żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ust. 1 u.o.k.i.k..
- [17] W trakcie postępowania wyjaśniającego o sygn. akt RGD.405-14/17 Prezes Urzędu dwukrotnie wezwał Przedsiębiorcę do udzielenia informacji, wskazując jako podstawę prawną żądań przepis art. 50 ust. 1 u.o.k.i.k. Skierowane do Przedsiębiorcy wezwania odpowiadały wymogom określonym w art. 50 ust. 2 u.o.k.i.k. Wskazywały: zakres wymaganych informacji,

cel żądania i termin udzielenia informacji oraz zawierały pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Pomimo prawidłowego doręczenia wezwania z 14 lipca 2017 r. Przedsiębiorca nie udzielił na nie odpowiedzi. Zgodnie z art. 83 u.o.k.i.k. w sprawach nieuregulowanych przepisami ustawy do postępowań przed Prezesem Urzędu stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.; dalej również: k.p.a.). Kodeks postępowania administracyjnego normuje kwestie związane z doręczeniem pism przez organy administracji w art. 39 i nast. 27 września 2017 r. zostało nadane listem poleconym powtórne wezwanie do Spółki na adres jej siedziby, ujawniony w rejestrze przedsiębiorców KRS. Pismo, pomimo dwukrotnego awizowania, nie zostało odebrane w terminie. Zgodnie z art. 44 § 4 k.p.a.: „Doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy”. Tym samym w przedmiotowej sprawie należy uznać, że wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 26 września 2017 r. zostało skutecznie doręczone.

- [18] Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes Urzędu uznał za uzasadnione zastosowanie w niniejszej sprawie art. 106 ust. 2 pkt 2 u.o.k.i.k. Zgodnie z tym przepisem, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 u.o.k.i.k. bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.
- [19] Celem kary pieniężnej nałożonej na podstawie ww. przepisu jest zdyscyplinowanie uczestników i ekonomia postępowania prowadzonego w interesie publicznym. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w oparciu o powołany przepis mają charakter represyjny - stanowią sankcję za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu oraz prewencyjny - zapobiegający podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcający do takiego naruszenia. Zagrożenie zaś karami, czyli potencjalna możliwość ich nałożenia, nadaje karom pieniężnym charakter dyscyplinujący. W interesie Prezesa Urzędu leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji bądź udzielenie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji utrudniają lub uniemożliwiają realizację jego ustawowych kompetencji.
- [20] Nałożenie kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 u.o.k.i.k. odbywa się w trybie uznania administracyjnego. O tym, czy w konkretnej sprawie na konkretnego przedsiębiorcę nałożona zostanie kara pieniężna decyduje Prezes Urzędu.
- [21] W niniejszej sprawie Prezes Urzędu stwierdził, że za nałożeniem kar na Przedsiębiorcę przemawiają negatywne dla prowadzonego postępowania wyjaśniającego skutki, wynikające z nieudzielenia odpowiedzi na skierowane do nich wezwania. Niezastosowanie się Przedsiębiorcy do otrzymanych wezwań uniemożliwiło osiągnięcie zamierzonego przez Prezesa Urzędu celu, jakim było pozyskanie informacji i dokumentów dotyczących działań Przedsiębiorcy wobec konsumentów, a następnie ich oceny z punktu widzenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.
- [22] Art. 106 ust. 2 pkt 2 u.o.k.i.k. nie przesądza o wysokości kar nakładanych przez Prezesa Urzędu. Przesłanki wymiaru kar, o których mowa w tym przepisie, zostały określone w art. 111 ust. 1 pkt 3 ustawy. Przepis ten stanowi, że ustalając wysokość nakładanej kary Prezes Urzędu uwzględnia w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania. Zgodnie z art. 111 ust. 2 u.o.k.i.k., ustalając wysokość kar pieniężnych Prezes Urzędu bierze pod uwagę okoliczności łagodzące lub obciążające, które wystąpiły w sprawie.

- [23] Wymienione w wezwaniach informacje i dokumenty miały istotne znaczenie dla dokonania ustaleń faktycznych w prowadzonym postępowaniu wyjaśniającym. Ich nieprzedstawienie utrudniło Prezesowi Urzędu dokonanie oceny, czy działalność prowadzona przez Przedsiębiorcę za pośrednictwem strony internetowej <http://www.skleptus.pl> narusza bądź nie przepisy u.o.k.i.k., a co za tym idzie, czy uzasadnione jest wszczęcie przeciwko Przedsiębiorcy postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Z uwagi na fakt, że Przedsiębiorca prowadzi działalność w Internecie krąg odbiorców - w tym konsumentów - oferty jest bardzo szeroki. Należy także dostrzec, że taka forma prowadzenia działalności rozszerza zakres terytorialny działalności na teren całego kraju. W konsekwencji, otrzymując żądane informacje i dokumenty Prezes Urzędu mógłby także ocenić, czy Przedsiębiorca w regulaminie sklepu internetowego stosuje niedozwolone postanowienia umowne, o których mowa w art. 385¹ kodeksu cywilnego, jak również czy nie narusza zbiorowego interesu konsumentów poprzez niewypełnianie należycie obowiązku informacyjnego. Brak reakcji Przedsiębiorcy na wezwania uniemożliwił Prezesowi Urzędu dokonanie ustaleń, które pozwoliłyby podjąć dalsze czynności zgodnie z ustawowymi kompetencjami przysługującymi Prezesowi Urzędu. Nieudzielenie przez Przedsiębiorcę odpowiedzi na wezwania spowodowało poza tym, że Prezes Urzędu nie mógł poczynić ustaleń, od kiedy Przedsiębiorca stosuje regulamin sklepu internetowego.
- [24] W świetle powyższego, uzasadnione jest uznanie, że zaniechanie Przedsiębiorcy uniemożliwiło Prezesowi Urzędu zgromadzenie niezbędnego materiału dowodowego, poważnie utrudniając sprawne i efektywne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego. Bierna postawa Przedsiębiorcy wykluczyła możliwość zakończenia tego postępowania w terminie określonym w art. 48 ust. 4 u.o.k.i.k. Przepis ten przewiduje, że postępowanie wyjaśniające nie powinno trwać dłużej niż 4 miesiące, a w sprawach szczególnie skomplikowanych- nie dłużej niż 5 miesięcy od dnia jego wszczęcia.
- [25] Podkreślenia ponadto wymaga, że z uwagi na prawidłowe doręczenie wezwania z 14 lipca 2017 r. Przedsiębiorca mógł bez przeszkód zapoznać się z jego treścią, przekazując stosowną odpowiedź Prezesowi Urzędu. Informacje i dokumenty wskazane w wezwaniach dotyczyły przy tym podstawowych aspektów działalności Przedsiębiorcy i nie wiązały się z żadnymi nadmiernymi i skomplikowanymi działaniami po jego stronie. Żądane informacje, w szczególności dotyczące np. wskazania daty faktycznego rozpoczęcia działalności czy udzielenia informacji na temat liczby umów zawartych z konsumentami w latach 2014-2017 odnoszą się bezpośrednio do bieżącej działalności Przedsiębiorcy. Uzasadnia to wniosek, że są to informacje znane Przedsiębiorcy bez konieczności podejmowania szczególnych lub uciążliwych czynności dla ich pozyskania, a zarazem niewymagające dodatkowego czasu na ich zgromadzenie. Podobnie, zdaniem Prezesa Urzędu, ocenić należy żądanie przedłożenia dokumentów. Przekazanie wzorców umownych wykorzystywanych w obrocie z konsumentami wraz ze wskazaniem sposobem ich dostarczenia konsumentom mających zasadnicze znaczenie w prowadzonej działalności gospodarczej, nie wymagało podjęcia przez Przedsiębiorcę skomplikowanych bądź czasochłonnych czynności.
- [26] Zdaniem Prezesa Urzędu Przedsiębiorca miał świadomość skutków nieudzielenia informacji w postaci możliwości nałożenia na nich kar pieniężnych. Przedsiębiorca został bowiem jednoznacznie poinformowany w wezwaniach o konsekwencjach zaniechania w tym zakresie, w tym o grążących mu sankcjach. Uzasadnione jest tym samym stwierdzenie, że Przedsiębiorca umyślnie nie odpowiedział na wezwanie, zdając sobie sprawę z tego, że w ten sposób co najmniej utrudnia przebieg prowadzonego postępowania wyjaśniającego. Z tego względu Prezes Urzędu uznał za okoliczność obciążającą przy ustaleniu wysokości kar umyślne naruszenie przez Przedsiębiorcę przepisu art. 50 ust. 1 u.o.k.i.k..
- [27] Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności sprawy Prezes Urzędu nałożył na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 5000 zł, co stanowi równowartość 1162,75 euro.

Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2018 roku, zgodnie z którym kurs euro wynosił 4,30 zł¹. Stosownie do art. 5 u.o.k.i.k., przeliczenie wartości euro oraz innych walut obcych na złote oraz wartości złotego na euro jest dokonywane według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.

[28] W ocenie Prezesa Urzędu, nałożone na Przedsiębiorcę kara pieniężna jest adekwatna do okoliczności stwierdzonego naruszenia oraz jego wpływu na przebieg i termin zakończenia prowadzonego postępowania wyjaśniającego. Jej wysokość jest na tyle dolegliwa, że stanowi dla Przedsiębiorcy odpowiedni środek represji, a jednocześnie skutecznie zapobiegnie ponownym naruszeniom przez niego przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Nałożona kara spełni równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do naruszania prawa również innych przedsiębiorców.

[29] Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w pkt I sentencji.

[30] Zgodnie z art. 112 ust. 3 u.o.k.i.k., karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

II.

[31] Art. 77 ust. 1 u.o.k.i.k. przewiduje, że jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia oraz osoba zarządzająca, o której mowa w art. 6a, są obowiązani ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 80 u.o.k.i.k., Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

[32] Należy zauważyć, że u.o.k.i.k. nie zawiera wyczerpujących regulacji dotyczących rozstrzygnięcia o kosztach postępowania. Art. 83 u.o.k.i.k. stanowi jednak, że w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się przepisy k.p.a. Stosownie do art. 264 § 1 k.p.a., jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

[33] Do kosztów przeprowadzonego w niniejszej sprawie postępowania zaliczono, zgodnie z art. 263 § 1 k.p.a., poniesione w toku niniejszego postępowania koszty doręczenia pism w wysokości (...) zł.

[34] Ww. koszty należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji na podany rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

[35] Stosownie do treści art. 81 ust. 1 u.o.k.i.k. w zw. z art. 479²⁸ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów- Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku.

[36] W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w pkt II sentencji decyzji, na podstawie art. 264 § 2 k.p.a. w zw. z art. 83 i art. 81 ust. 5 u.o.k.i.k. w zw. z art. 479³² § 1 i § 2 Kodeksu postępowania cywilnego, stronie przysługuje prawo wniesienia zażalenia do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem

¹ Kurs średni euro zgodnie z Tabelą nr 252/A/NBP/2018 z dnia 2018-12-31

Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku.

- [37] Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2018r. poz. 300 ze zm.), odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 1000 zł, a zażalenie na postanowienie Prezesa Urzędu - w kwocie 500 zł.
- [38] Zgodnie z art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie.
- [39] Stosownie do treści art. 117 § 1, § 3 i § 4 Kodeksu postępowania cywilnego, strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Osoba prawna lub inna jednostka organizacyjna, której ustawa przyznaje zdolność sądową, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli wykaze, że nie ma dostatecznych środków na poniesienie kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego. Wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy. Osoba fizyczna, która nie ma miejsca zamieszkania w siedzibie tego sądu, może złożyć wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego w sądzie rejonowym właściwym ze względu na miejsce swego zamieszkania, który niezwłocznie przesyła ten wniosek sądowi właściwemu.

Z upoważnienia Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury UOKiK w Gdańsku
Roman Jarząbek

Otrzymuje:

1. **Helikon Operator sp. z o.o.**
ul. Trzebiatowska 19, 72-330 Mrzeżyno
2. a/a